

Milí naši milí!

Po krátké odmlce zdravíme opět ze Staré Zagory jménem vám již dobře známých Zagorek. Na úvod se s vámi chceme podělit o radost z naší nové pranostiky: Leden, leden, to by se jeden. Zbláznil.

Ale my nejsme jeden ani jedna, ale dvě, a proto jsme se tomu postavily čelem jako správné bulharské dělnice.

Ještě jsme se nestačily vzpamatovat z cesty a už jsme se zase musely vydat na cesty;) Dvakrát jsme s dětmi opakovali vánoční představení, jednou v zagorském dětském domě, kde byly dětské diváky nejvíce uchváteny žonglováním. Podruhé jsme zamířili do Jambolu, farnosti otce Antonína. Tamní farníci naše hladové děti po vystoupení jaksepatří nakrmili. A nejenom děti;) A protože Jambol není za rohem, zůstali jsme tam až do odpoledne, abychom si užili zábavných atrakcí v parku.

Během ledna jsme s velkou slávou dokončily kurz bulharštiny, což nás trochu mrzelo kvůli loučení s naší milou učitelkou Kalinkou. A tak jsme s tou Kalinkou na závěr alespoň trochu zakalily☺

To, co držíme v ruce nejsou doutníky, teda vlastně jsou, ale čokoládové. Připily jsme si oblíbeným nápojem našeho nového pana prezidenta, dej mu Pán Bůh zdravý rozum..

V polovině ledna proběhl klučičí tábor v Burgasu. Klucí i my dospěláci jsme si ho společně náramně užili.

Tak vidíte. Vlastně se tu celou dobu bavíme. Aby toho nebylo málo, vypravily jsme se s našimi holkama na místní ledovou plochu si zabruslit.

Některým to nešlo skoro vůbec, ale můžete sami posoudit, jak se všechny statečně snažily...

Do Jambolu jsme se vypravili o pár dní později ještě jednou, abychom s komunitou oslavili svátek otce Antonína.

Poté se už všechno schylovalo k velkým oslavám Dona Boska. V předvečer oslavy dorazil do Zagory královehradecký biskup Jan Vokál, což bylo pro naše otčeta velkým povzbuzením (ještě nikdy sem žádný český biskup nepřišel).

Děti jej uvítali českou básničkou a písničkami.

Zasvěcené osoby mohou rozpoznat, že jednu z nás potěšila ještě více jiná návštěva ☺

Samotná oslava se konala v Kazachstánu. Huú, už jste vzhůru? Samozřejmě že v Kazanlaku. Ačkoliv té noci napadlo zrovna spousty sněhu a ještě víc, dorazilo překvapivě mnoho lidí. Náš biskup kázal – a jak! Mluvil o dobrém otcovství, o našem vztahu k Bohu, o strhujícím příkladu Dona Boska...

Poté se tam zase předváděli naše děti a tentokrát i my ☺

Tento měsíc k nám zavítal také kouzelník (animátor Andrej) a navštívil místní romské školy i již zmíněný dětský domov. Děti byly jako utržené z řetězu, nemohli jsme je udržet, aby se na kouzelníka samou nedočkavostí nevrhly 😊

Ještě několik fotek na doplnění lednové atmosféry:

Náš vztah je jasně daný: Jana pracuje a Dominika kontroluje...

Není pravda, že se v Bulharsku těžko shání zaměstnání. My jsme si už každá našla živnost podle svého gusta..

S dětmi je to všelijaké: někdy mučí ony nás, někdy my zase je...

Burgaské zimní moře

Cikánský Nový rok (13. 1.)

Angel vypráví o své vysněné ženě: „Uvidí ji cizí muž a říká, jak je krásná. A ona si jenom pomyslí, že je hlupák.“

Za pokání se pomodli zdrávas

Ale otče, snad zas tak hrozně to nebylo...?

Domí, kde jsou děti? Už jsem je 20 sekund neslyšela..

Nevim, asi se
naštvaly, že je
nechci pustit na
houpačku!